

és más olyan eljárástípus sem áll rendelkezésére, amelynek keretében érvényesíthetné a jogát a gyanúsítottal szemben, ebből következően nem biztosító a büntetőeljárás törvénykönyv 50. §-a szerint a kártérítéshez való jogának a vádlott vagyonával és vagyoni jogaival szemben történő érvényesítése, tehát e jog valójában érvényesíthetlenné válik?

- 3) Kizárólag alaki szempontból úgy kell-e értelmezni az „ugyanazon vállalkozás” 1998. május 7-i 994/98/EK rendelet (3) 2001. január 12-i 69/2001/EK rendelet (6) 2. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 2. cikkében szereplő fogalmát, hogy szükséges és elegendő azt megállapítani, hogy az érintett társaságok a nemzeti jog alapján önálló jogi személyiséggel rendelkeznek, így az ilyen társaságok mindegyikének egyenként legfeljebb 100 000 euró összegű állami támogatást lehet nyújtani, vagy az ilyen társaságok működésének és vezetésének tényleges módja bír döntő jelentőséggel, ha e társaságok úgy képezik ugyanazoknak a személyeknek a tulajdonát, mintha egyetlen anyavállalat által irányított leányvállalatok rendszeréről lenne szó, még ha azok mindegyike saját jogi személyiséggel rendelkezik is a nemzeti jog alapján, ezért úgy kell tekinteni, hogy azok „ugyanazon vállalkozásnak” minősülnek és egyetlen egységként kizárólag egyszer részesülhetnek legfeljebb 100 000 euró összegű állami támogatásban?
- 4) Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény (7) alkalmazásában a [megtérítendő] „kár” kifejezés a pénzeszközöknek kizárólag a csalárd magatartással közvetlenül összefüggő, jogtalanul megszerzett részére vagy a ténylegesen viselt és hitelesen dokumentált költségekre és a hozzájárulás felhasználására is utal-e, amennyiben a bizonyítékokból kitűnik, hogy e pénzeszközök felhasználására a csalárd magatartás leplezése, a csalárd magatartás feltárásának késleltetése és az odaítélt állami támogatás teljes összegének megszerzése miatt volt szükség?

(1) A bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2012. L 315., 57. o.)

(2) A strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1999. június 21-i 1260/1999/EK tanácsi rendelet (HL 1999. L 161., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 31. o.)

(3) A strukturális politikák finanszírozása keretében történt szabálytalanságokról és tévesen kifizetett összegek behajtásáról, valamint egy információs rendszer e téren történő létrehozásáról szóló, 1994. július 11-i 1681/94/EK bizottsági rendelet (HL 1994. L 178., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 23. o.)

(4) A Najvyšší súd Slovenskej republiky büntetőtanácsának 2017. november 29-i véleménye

(5) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 92. és 93. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról szóló, 1998. május 7-i 994/98/EK tanácsi rendelet (HL 1998. L 142., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 312. o.)

(6) Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (de minimis) támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 69/2001/EK bizottsági rendelet (HL 2001. L 10., 30. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet 2. kötet 138)

(7) Egyezmény az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről (HL 1995. C 316., 49. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 8. o.)

A Tribunal d'instance de Lagny-sur-Marne (Franciaország) által 2019. augusztus 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – BNP Paribas Personal Finance SA kontra VE

(C-609/19. sz. ügy)

(2019/C 348/13)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal d'instance de Lagny-sur-Marne

Az alapeljárás felei

Felperes: BNP Paribas Personal Finance SA

Alperes: VE

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 93/13 irányelv (1) 4. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy olyan kölcsönszerződés esetén, amelyben két, egymástól nem elkülöníthető, a kölcsön nyilvántartására szolgáló külföldi és a törlesztésére szolgáló hazai devizanem szerepel, e szerződés elsődleges tárgyának minősülnek az elsősorban a kamatokra elszámolt, rögzített törlesztőrészeket előíró feltételek, amelyek előírják a szerződés időtartamának a tartozás kifizetése céljából történő meghosszabbítását és a törlesztőrészek emelkedését, mivel a tartozás összege jelentősen emelkedhet az árfolyamváltozás következtében?

- 2) A 93/13 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az elsősorban a kamatokra elszámolt, rögzített törlesztőrészekre vonatkozó feltételek, amelyek előírják a szerződés időtartamának a tartozás kifizetése céljából történő meghosszabbítását és a törlesztőrészek emelkedését, mivel a tartozás összege jelentősen emelkedhet az árfolyamváltozás következtében, lényeges egyenlőtlenséget eredményeznek a szerződéses felek jogai és kötelezettségei között, különösen azzal, hogy a fogyasztót aránytalan árfolyamkockázatnak teszik ki?
- 3) A 93/13 irányelv 4. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az megköveteli, hogy egy külföldi devizában nyilvántartott és hazai devizában törlesztendő kölcsönszerződés feltételeinek világosságát és érthetőségét a szerződés megkötésekor fennálló, az előre látható gazdasági környezetre, a jelen esetben a 2007–2009 közötti időszak gazdasági nehézségeinek az árfolyamváltozásokat érintő következményeire hivatkozva értékeljék, figyelembe véve a hivatásos hitelező szakértelmét, ismereteit és jóhiszeműségét?
- 4) A 93/13 irányelv 4. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az megköveteli, hogy egy külföldi devizában nyilvántartott és hazai devizában törlesztendő kölcsönszerződés feltételeinek világosságát és érthetőségét annak vizsgálata révén értékeljék, hogy a szakértelemmel és ismeretekkel rendelkező hivatásos hitelező közölte a fogyasztóval a különösen számszaki, kizárólag objektív és elvont információkat, amelyek nem veszik figyelembe a gazdasági környezetet, amelynek hatása lehet az árfolyamváltozásra?

(¹) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1993. L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.).

A Törvényszék (második tanács) T 64/18. sz., Alfamicro kontra Bizottság ügyben 2019. június 28 án hozott ítélete ellen az Alfamicro – Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, L.da által 2019. augusztus 21 én benyújtott fellebbezés

(C-623/19. P. sz. ügy)

(2019/C 348/14)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Fellebbező: Alfamicro – Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, L.^{da} (képviselők: G. Gentil Anastácio és D. Pissa Xarepe ügyvédek, valamint M. Stock da Cunha ügyvédjelölt)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-64/18. sz. ügyben hozott ítéletét.
- A Bíróság semmisítse meg a 2017. december 13-i C(2017) 8839 végleges bizottsági határozatot.
- A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezze az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező azt állítja, hogy a szerződéses hitelt keletkeztető tény maga a szerződés. Ezért, ha a Bizottságnak lehetősége volt megállapítás iránti keresetben megfogalmazni követeléseit, és nem tett így, az ítélet meghozatalát követően nem bocsáthat ki végrehajtható okiratokat fedezetlen hiteltartozásról.

A Bizottság hatáskörrel való visszaélést követett el.

Megállapító ítéletében (T-831/14) (¹) a Törvényszék határozott a Bizottság azon hiteléről, amely a támogatási megállapodásból ered, nem pedig, amint azt tévesen a Törvényszék állítja, a könyvvizsgálat által lefedett időszakra vonatkozó, nem támogatható költségek-ből.